

Sygn. akt IV KS 12/22

POSTANOWIENIE

Dnia 8 czerwca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

w sprawie **M. B.**

oskarżonego z art. 286 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 8 czerwca 2022 r.,

skargi Prokuratora Rejonowego w C.

na wyrok Sądu Okręgowego w C.

z dnia 11 marca 2022 r., sygn. akt VII Ka (...),

uchylający wyrok Sądu Rejonowego w C.

z dnia 16 września 2021 r., sygn. akt IV K (...),

i przekazującego sprawę do ponownego rozpoznania,

na podstawie art. 539e § 2 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

1. oddalić skargę;

2. obciążyć Skarb Państwa kosztami postępowania skargowego.

UZASADNIENIE

M. B. oskarżony został oskarżony o to, że w dniu 2 listopada 2020 r. w nieustalonym miejscu ze skutkiem w C., z góry powziętym zamiarem w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, poprzez wprowadzenie w błąd co do zamiaru i możliwości wywiązania się z zawartej transakcji, za pośrednictwem portalu ogłoszeniowego na portalu F. oraz sklepu M., a następnie po uzyskaniu zapłaty w kwocie 365 złotych na rachunek bankowy banku M. o numerze (...) nie wywiązał się z przyjętych zobowiązań i pomimo zapewnień nie wysłał oferowanej konsoli do

gry P. (...) dla kupującego, czym doprowadził do niekorzystnego rozporządzenia mieniem A. Z. to jest o czyn z art. 286 § 1 k.k.

Wyrokiem z dnia 16.09.2021 r., sygn. IV K (...) Sąd Rejonowy w C. uznał oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu przestępstwa i wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Wyrok ten został zaskarżony przez prokuratora, który w apelacji podniósł zarzut rażącej niewspółmierności kary wymierzonej M. B. w stosunku do stopnia jego zawinienia i stopnia społecznej szkodliwości jego czynu.

Sąd Okręgowy w C. po rozpoznaniu apelacji wyrokiem z dnia 11 marca 2022 r., sygn. akt. VII Ka (...), uchylił wyrok Sądu Rejonowego w C. i przekazał sprawę temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

Skargę na wyrok Sądu odwoławczego wniósł Prokurator Rejonowy w C. i zarzucił naruszenie art. 437 § 2 k.p.k. polegające na niezasadnym uchyleniu przez Sąd Okręgowy w C. wyroku Sądu Rejonowego w C. i przekazaniu w tym zakresie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi *a quo* - w sytuacji, gdy nie było konieczne przeprowadzenie w tym zakresie na nowo przewodu sądowego w całości.

Skarżący wniósł o uchylenie w całości zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w C. do ponownego rozpoznania w postępowaniu odwoławczym.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Skarga okazała się niezasadna.

Jak wynika z treści art. 437 § 2 zdanie drugie k.p.k., uchylenie orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania może nastąpić wyłącznie w wypadkach wskazanych w art. 439 § 1 k.p.k., art. 454 k.p.k. lub jeżeli jest konieczne przeprowadzenie na nowo przewodu w całości. Sąd Najwyższy, prowadząc kontrolę skargową, ogranicza się do badania, czy w sprawie, na etapie postępowania przed sądem pierwszej lub drugiej instancji, zachodzi bezwzględna przyczyna odwoławcza (art. 439 § 1 k.p.k.) albo czy sąd odwoławczy zasadnie uznał, że ma miejsce wypadek wskazany w art. 454 k.p.k. albo konieczne jest przeprowadzenie na nowo przewodu w całości. Dlatego też słusznie przyjmuje się w orzecznictwie, że aby Sąd Najwyższy mógł ustosunkować się do podniesionych

w skardze zarzutów, uzasadnienie wyroku sądu odwoławczego winno być tak sformułowane, iżby wynikało z niego jednoznacznie, która z przesłanek była podstawą uchylenia wyroku sądu pierwszej instancji i przekazania sprawy temu sądowi do ponownego rozpoznania (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 listopada 2017 r., sygn. akt II KS 3/17, baza orzeczeń Supremus).

Analiza pisemnych motywów orzeczenia Sądu odwoławczego pozwoliła poczynić ustalenia stojące w zdecydowanej opozycji do stanowiska zawartego w skardze oskarżyciela publicznego. Niewątpliwie w przedmiotowej sprawie wydanie wyroku kasatoryjnego nastąpiło z przyczyn określonych w art. 437 § 2 zdanie drugie k.p.k. z wyraźnym wskazaniem, że zachodziła konieczność przeprowadzenia na nowo w całości przewodu sądowego (s. 5 - 6 uzasadnienia SO). Powyższe stwierdzenie przesądzało w zasadzie o tym, że orzeczenie Sądu odwoławczego nie zapadło bezpodstawnie. Wobec tego, że procedowanie Sądu Okręgowego w C. w zakresie, w którym wykazał, że braki w materiale dowodowym były na tyle istotne, iż ich sanowanie nie mieściło się w kompetencji Sądu *ad quem*, wzbudziło zastrzeżenia oskarżyciela publicznego, trzeba przypomnieć, że uznaniu zasadności podniesionego w apelacji zarzutu błędu w ustaleniach faktycznych nie musi towarzyszyć prowadzenie własnego postępowania dowodowego ani też dokonanie oceny materiału dowodowego w sposób wymagany od sądu pierwszej instancji.

W tym stanie rzeczy, biorąc pod uwagę, że orzeczenie Sądu odwoławczego znajdowało podstawy w art. 437 § 2 *in fine* k.p.k., i stwierdzając poprawność zastosowania przez Sąd Okręgowy tego przepisu, należało skargę oskarżyciela publicznego oddalić (art. 539e § 2 k.p.k.).

Ponadto rozstrzygnięto o kosztach sądowych postępowania skargowego.